

սուլի եւ Ատրպատականի վերայ, նշանակելով (նորա որդի) Մըրվանին գատատանական գործերի վարիչ եւ տալով նորան մի գաւառ:

132 թ. Ուռ-Տայում Սայիդ ի. Հիշամ եւ նորա հօրեղորորդին այլ բանտարկեալների հետ հանդերձ սպանեցին բանդապետին եւ զուրս ելան բանդից: Խառանի բնակիչք խուռն բաղմութեամբ կոտորեցին նոցա, ի թիւս որոց եւս Չորրորդ Հայոց իշխան Աուշանին:

132 թ. Աբու-լ-Աբբաս (ամիրապետը) զրեց իւր եղբայր Աբու Ջաֆարին Միջագետքի, Հայաստանի եւ Ատրպատականի վերայ կառավարիչ:

Նոյն թ. (Աբու-լ-Աբբաս) Սաֆֆահ ուղարկեց իւր եղբայր Մանսուրին կառավարչի պաշտօնով Միջագետք, Ատրպատական եւ Հայաստան: Կառավարչի օգնականն էր Աբու Ջաֆար ի. Մուհամմադ ի. Ալի:

133 թ. յունաց կայսր Աստանդին արշաւեց Քալի-Քալա (Կարին) եւ բանակեցաւ Խնաս գաւառում, առաջ ուղարկելով Աուշան հային, որ պաշարեց քաղաքը: Բնակիչներից երկու հայ եղբայրներ պեղեցին պարսպի աւերակ տեղը. Աուշան իւրայիններով ներս մտաւ, աիրեց քաղաքին եւ սպանեց այրերին, իսկ կանանց գերեց:

134 թ. Հայաստանի կառավարիչն էր Եղեգ ի. Ուսայդ:

145 թ. Թուրքերը եւ Խաղարները արշաւեցին Բար-էլ-աբւաբից եւ կոտորեցին մուսլիմներից մեծ բաղմութիւն Հայաստանում:

147 թ. Աստարխան Խարազմը թուրքաց զրոհակներով յարձակեցաւ մուսլիմների վերայ Հայաստանում, գերեց մուսլիմներից եւ քրիստոնեաններից մեծ բաղմութիւն եւ մտաւ Տիգրիս: Մանսուր ուղարկեց թուրքերի հետ պատերազմելու Ջաբրայիլ ի. Խահեա'ին եւ Հարբ ի. Աբգուլահին, որոնք ճակատեցան թշնամու հետ, սակայն Ջա-